

- 5) Vai kādas direktīvas kvalificēšana vai nekvalificēšana par automātiski izpildāmu un, pirmajā gadījumā, valsts tiesību akta vienkārši izslēdzoša piemērošanas pārtraukšana var tikt uzskatīta vai ir jāuzskata tikai par valsts tiesas (kurai šajā nolūkā ir piešķirti specifiski interpretācijas atbalsta instrumenti, kā, piemēram, lūgums Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu vai jautājums par atbilstību Konstitūcijai) ekskluzīvā kompetencē esošu vai arī atsevišķas pašvaldības amatpersonas vai vadītāja kompetencē esošu?
- 6) Ja savukārt Direktīva 2006/123 tiktu uzskatīta par automātiski izpildāmu, ievērojot, ka [Līguma par Eiropas Savienības darbību] 49. pants neļauj automātiski pagarināt jūras krasta valsts īpašumu koncesijas-atļaujas, kuras ir paredzētas ar tūrismu un atpūtu saistītas darbības veikšanai, tikai "ciktāl šīs koncesijas ir saistītas ar zināmām pārrobežu interesēm", vai šādas prasības esamība ir vai nav nepieciešamais priekšnoteikums arī Bolkešteina direktīvas 12. panta 1. un 2. punkta piemērošanai?
- 7) Vai Direktīvā 2006/123 un pašā [Līguma par Eiropas Savienības darbību] 49. pantā izvirzītajiem mērķiem ir atbilstošs valsts tiesas nolēmums par to, vai vispārīgi un abstrakti pastāv prasība par zināmām pārrobežu interesēm ar atsauci uz visu valsts teritoriju *tout-court*, vai tomēr, tā kā Itālijā kompetence ir atsevišķām pašvaldībām, šāds izvērtējums nav jāuzskata par attiecināmu uz katras pašvaldības krasta teritoriju un tātad rezervētu pašvaldības kompetencei?
- 8) Vai Direktīvā 2006/123 un pašā [Līguma par Eiropas Savienības darbību] 49. pantā izvirzītajiem mērķiem ir atbilstošs valsts tiesas nolēmums par to, vai vispārīgi un abstrakti pastāv prasība par resursu un pieejamo koncesiju ierobežotību ar atsauci uz visu valsts teritoriju *tout-court*, vai tomēr, tā kā Itālijā kompetence ir atsevišķām pašvaldībām, šāds izvērtējums nav jāuzskata par attiecināmu uz katras pašvaldības krasta teritoriju un tātad rezervētu pašvaldības kompetencei?
- 9) Ja Direktīva 2006/123 abstrakti tiktu uzskatīta par automātiski izpildāmu, vai var uzskatīt, ka šāda piemērojamība nekavējoties pastāv arī konkrēti normatīvajā kontekstā – kāds ir Itālijas tiesiskais regulējums – kurā ir spēkā Navigācijas kodeksa [*Codice della navigazione*] 49. pants (kas paredz, ka koncesijas nodošanas brīdī "visi pastāvīgi pievienotie objekti paliek valsts īpašumā bez jebkādas kompensācijas vai atlīdzības"), un vai šādas konkrētās direktīvas uzskatītā automātiskas izpildāmības rakstura vai tūlītējas piemērojamības sekas (it īpaši ar atsauci uz pienācīgi atļautām akmens ēkām vai uz valsts īpašumu koncesijām, kas funkcionāli saistītas ar tūrisma un atpūtas nodrošināšanas darbību, kā viesnīca vai tūrisma ciemats) ir saderīgas ar pamattiesību, kā tiesības uz īpašumu, kas atzītas par privilēģēti aizsargājamām Eiropas Savienības tiesiskajā regulējumā un Pamattiesību hartā, aizsardzību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 3. jūnijā – Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-360/22)

(2022/C 318/42)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis: W. Roels)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka Nīderlandes Karaliste, pieņemdama un atstādama spēkā *Pensioenwet* (Pensiju likums) 85. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta f) apakšpunktu kopsakarā ar *Wet op de loonbelasting* (Algas nodokļa likums) 19. b) panta 2. punktu, nav izpildījusi LESD 45., 56. un 63. pantā, kā arī EEZ līguma 28., 36. un 40. pantā noteiktās saistības;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Nīderlandes tiesību normas par pensijas kapitāla, kas ar darba devēja starpniecību uzkrāts kā tā dēvētais "otrā līmeņa" papildpensijas kapitāls, pārskaitīšanu nav saderīgas ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, pakalpojumu sniegšanas brīvību un kapitāla brīvu apriti, jo pārrobežu situācijās pensiju kapitāls, kas netiek aplikts ar nodokli, uz ārvalsti varot tikt pārskaitīts vienīgi tad, ja iespējas atpirkt pensiju kā kapitālu esot tādas pašas kā Nīderlandē vai ierobežotākas nekā tur. Dažās dalībvalstīs pensiju varot pilnīgi vai daļēji atpirkt ar vienreizēju maksājumu, un līdz ar to attiecībā uz mobiliem darba ņēmējiem, kuri savu pensijas kapitālu likuši pārskaitīt uz vienu no šīm dalībvalstīm, tiekot piemērots nodoklis. Attiecīga pensiju kapitāla pārskaitīšana Nīderlandē ar nodokli aplikta netiekot.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *flightright GmbH/Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)*

(Lieta C-388/22)

(2022/C 318/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: *flightright GmbH*

Atbildētāja: *Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var uzskatīt, ka pastāv ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē, ja iestājas laikapstākļi, kuru dēļ nav iespējams veikt lidojumu, neatkarīgi no konkrētā veida, kādā tie izpaužas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzīga, vai laikapstākļu ārkārtējumu ir iespējams konstatēt pēc tā, kāds ir to biežums attiecīgajā reģionā un sezonā to iestāšanās vietā un laikā?
- 3) Vai var uzskatīt, ka pastāv ārkārtējs apstāklis šīs regulas 5. panta 3. punkta izpratnē, ja gaisa satiksmes vadības lēmums attiecībā uz konkrētu lidmašīnu konkrētā dienā izraisa viena vai vairāku šīs lidmašīnas lidojumu ilgu kavēšanos, kavēšanos līdz nākamajai dienai vai atcelšanu neatkarīgi no tā, kāds ir šā lēmuma iemesls?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu būtu noliedzīga, vai savukārt lēmuma iemeslam ir jābūt ārkārtējam, un līdz ar to nav jābūt tā, ka ar tā iestāšanos ir iespējams rēķināties?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).